

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/51/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714218808
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7714218808.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti X. Č. nar. X.X.XXXX, W. Č. nar. X.XX.XXXX a O. Č. nar. X.XX.XXXX zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Michalovciach detí rodičov O. Č. nar. XX.X.XXXX bývajúceho vo W. Z. V. Q.. J.. A. č. XX/XX a X. Č. nar. XX.X.XXXX bývajúcej vo W. Z. na V.U. Q.. J.. A. č. XX/XX zastúpenej Mgr. Štefanom Jakabom advokátom so sídlom v Košiciach na Žižkovej ul. č. 6 v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce z 11.12.2014 č.k. 15P 359/2014-27 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie v napadnutom výroku o predbežnom určení výživného pre maloleté deti X., W. a O. Č. tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia v tejto časti zamietá.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia o zverení maloletých detí X., W. a O. Č. do jej osobnej starostlivosti. Otca zaviazal prispievať na výživu mal. X. Č. 130 € mesačne, mal. W. Č. 100 € mesačne a mal. O. Č. 85 € mesačne počnúc právoplatnosťou tohto uznesenia, ktorú sumu je otec povinný prispievať k rukám matky vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej pod sp.zn. 15P 359/2014.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí a navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie (zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a návrh zamietol) v časti, ktorou mu uložil povinnosť prispievať na výživu maloletých detí X., W. a O. mesačne spolu sumou 311 €, ktoré je podľa jeho názoru nezákonné, predčasné a žiadal, aby vo veci súd nariadil pojednávanie. Uviedol, že tvrdenia matky detí, ktoré súd deklaruje v odôvodnení uznesenia a to, že neprispieva na výživu maloletých detí, nie sú pravdivé. Jeho príjem je 940 € v čistom, pričom celý príjem pokrývajú výdavky na domácnosť, náklady na služby spojené s bývaním 290 €, strava a ošatenie pre celú rodinu, teda aj pre všetky deti 350 €, internát pre dcéry M. a S. spolu 150 €, cestovné 40 €, vreckové pre dcéry M. a S. 160 €, mobilné telefóny pre obidve dcéry 14 €, odpad 50 €, splátka hypotekárneho úveru 150 €, ako aj ďalšie výdaje a školské potreby pre deti, krúžky a podobne. Všetky výdaje platí sám. Matka maloletých detí od októbra 2014 nepracuje v Rakúsku ako opatrovatelka, nepodniká a ani nie je nikde zamestnaná. Takže tvrdenia uvedené v návrhu z 4.12.2014, že má príjem 670 €, sa nezakladajú na pravde, teda v čase podania návrhu zavádzala súd nepravdivým tvrdením, že má príjem, hoci ho už dva mesiace nemala. Poukázal na skutočnosť, že ani v čase, keď mala matka detí príjem, sa žiadnym spôsobom finančne nepodieľala na nákladoch na domácnosť, neprispievala na byt, médiá ani na stravu a ošatenie pre deti, na ich mimoškolskú činnosť, internát, mobilné telefóny, cestovné, vreckové, hračky. Svoj príjem si nechávala výlučne pre seba a svoju potrebu, čo vie nespochybniteľným spôsobom preukázať dokladmi. Nie je preto zrejmé, na základe čoho súd dospel k záveru, keď mu predbežným opatrením uložil povinnosť prispievať na výživu detí, o ktoré sa doposiaľ staral a stará finančne, ako aj výchovou, keď nepreveril skutočnosti ním uvádzané a nepresvedčil sa o pravdivosti tvrdení, ktoré uviedol, to znamená, nevykonan

dokazovanie, nevyočul svedkov na ozrejenie si skutočností a nevyžiadal si dôkazy o úhrade všetkých nákladov. Ďalej uviedol, že mu súd predbežným opatrením č.k. 11C 227/2014 zakázal vstup do bytu, ktorého je bezpodielovým spoluvlastníkom, pričom aj toto rozhodnutie považuje za nezákonné a vydané predčasne, pretože svojim konaním znemožnil de facto vstup aj jeho dcéram M., S. a X., ktoré odmietajú bývať s matkou maloletých detí bez jeho prítomnosti v predmetnom byte. Domnieva sa, že jeho dcéry by sa mali venovať predovšetkým štúdiu a nie hľadať si bývanie, pretože nemôžu bývať s matkou.

Po uplynutí odvolacej lehoty otec doručil súdu prvého stupňa 19.1.2015 podanie označené ako doplnenie odvolania, v ktorom uviedol, že voči predbežnému opatreniu podal v zákonnej lehote odvolanie, ktoré pre krátkosť času a nemožnosť zabezpečiť si advokáta napísal podľa vzoru na internete, avšak nedoložil doklady, ktoré preukazujú ním uvádzané skutočnosti. Uviedol, že z ich manželstva pochádza päť detí, z toho tri sú maloleté. M., nar. XX.X.XXXX navštevuje 4. ročník Gymnázia na Šrobárovej ulici v Košiciach rovnako ako S., nar. XX.X.XXXX. Maloletá X., nar. X.X.XXXX navštevuje 2. ročník Gymnázia Zoltána Fábryho vo Veľkých Kapušanoch, mal. W. navštevuje 5. ročník a mal. O. 2. ročník Základnej školy P. O. Hviezdoslava vo Veľkých Kapušanoch. Je pravdou, že matka detí začala pracovať v Rakúsku z finančných dôvodov, pretože aj napriek jeho čistému príjmu 940 € nedokázali pokryť všetky výdavky ich 7-člennej domácnosti. Bohužiaľ matka detí si svoj príjem v Rakúsku ponechávala iba pre svoje potreby a nepodieľala sa na hradení nákladov domácnosti a práve z toho dôvodu vznikali v ich rodine hádky. K týmto sa pridružila aj nevera manželky, o ktorej sa dozvedel sprostredkované cez ich deti. Manželka si našla priateľa (cudzince pakistanskej národnosti), pričom dcéra W. objavila v júni 2014 manželkinu mailovú komunikáciu s týmto priateľom, o čom sa zdôverila starším sestram. Keď sa o tom dozvedela manželka, nastal konflikt matky s deťmi a tým sa aj zhoršili vzťahy starších dcér M., S. a X. s matkou, ktoré jej tento vzťah vyčítali. Interpretácia matky detí v návrhu, že je psychicky labilný z dôvodu žiarlivostných prejavov a výbuchov zlosti sprevádzaných násilným správaním voči nej nie je objektívna. Je pravdou, že bol výbušný, ale bolo to iba raz po zistení, že je mu manželka neverná, prisľúbila mu, že skončí vzťah so svojím priateľom, avšak v noci ju náhodne pristihol, ako si na počítači píše s týmto priateľom. Všetky trestné oznámenia na neho podala účelovo len preto, aby ho dostala z bytu a mala dôvod na rozvod, nakoľko plánuje spoločnú budúcnosť so svojím priateľom. Všetky trestné oznámenia skončili v rovine priestupkového konania a bola mu uložená finančná sankcia vo výške 16 € a 25 €. Ďalej uviedol, že matka detí okrem iného nehospodárne nakladá s ich spoločnými finančnými prostriedkami. Namiesto toho, aby prispela na domácnosť alebo na potreby ich detí, bez jeho vedomia poslala svojmu priateľovi 3.7.2014 z účtu, ktorý si otvorila na meno dcéry M. 500 €, nakoľko na svojom účte mala vedenú exekúciu. Poukázal na to, že matka detí má na jednej strane dlhy, avšak ani tieto jej nebránia, aby ich zarobené finančné prostriedky zaslala svojmu milencovi. Matka detí od neho pýtala peniaze za účelom kúpy oblečenia deťom, pričom tieto peniaze minula pre svojho priateľa. O tom, že tieto tvrdenia nie sú len jeho výmyslom prikladá úradný záznam spísaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Michalovciach z 24.10.2014, keď na neho manželka podala trestné oznámenia. Z výpovede ich dcér je zrejmé, že príčinou nezhôd v ich rodine je matka detí. Aj po tom, čo na neho manželka podala trestné oznámenia, vyplatil súdnemu exekútorovi JUDr. Petrovi Molnárovi dlh za jej telefón vo výške 998,91 €, len aby jej exekúcia nepostihla celú rodinu a nezaťažila ich úrokmi a inými sankciami. Uviedol, že nesúhlasí so zverením detí matke, nakoľko celý čas sa o deti a rodinu staral osobne aj finančne. Dcéry M., S. a X. odišli zo spoločnej domácnosti u matky a sú s ním. Bývajú u jeho brata Š. Č. v N., ktorému hradí 100 € aj napriek tomu, že náklady na ich bývanie sú vyššie, avšak viac si dovoliť nemôže. Od 1.2.2015 prestupuje dcéra X. z Gymnázia vo Veľkých Kapušanoch na Gymnázium v Košiciach na Trebišovskej ulici na základe jej rozhodnutia, nakoľko chce byť so svojimi staršími sestrami. Z uvedeného dôvodu mu vzrastú výdavky na internát, dopravu, stravu a vreckové aj pre túto dcéru. Na základe uvedeného nevidí dôvod, prečo by mal predbežným opatrením hadiť matke maloletých detí výživné aj na X. 130 € mesačne. Žiada, aby matka predložila doklady o tom, aký má v súčasnosti príjem, aké sú jej výdavky, doklady o úhrade výživného na M., S. a X., ako aj doklad o tom, či jej už boli vyplatené rodinné prídavky za roky 2013 a 2014 z Rakúska. Na základe uvedeného žiada, aby bolo predbežné opatrenie zrušené a aby mu boli zverené deti do jeho výchovy a súd rozhodol o určení výživného voči matke v závislosti od výšky jej príjmu a na základe vykonaného dokazovania. Zároveň pripojil doklady o úhrade pokuty z 12.12.2014 a 22.12.2014, výpis z účtu dcéry M., úradný záznam spísaný na ÚPSVaR pracovisko Veľké Kapušany 24.10.2014, príjmový pokladničný doklad z 2.12.2014 u súdneho exekútora JUDr. Petra Molnára, platobné doklady SIPO za december 2014, poštové poukazy o úhrade poplatkov za internát pre dcéry M. a S., stravného pre dcéry M. a S., o

poistení bytu a zariadenia, úhrade telekomunikačných služieb UPC, o splátke pôžičky za notebook pre dcéru S., kvartálnych splátkach zákonnej poisťky na auto.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. S tvrdeniami otca detí v odvolaní nesúhlasí a domnieva sa, že sú tendenčné s cieľom vyhnúť sa plateniu výživného pre maloleté deti. Poprela tvrdenia otca, že je bez akéhokoľvek príjmu, nakoľko jej čistý mesačný príjem je približne 670 €. Popiera tvrdenie otca, že neprispieva na výživu svojich detí, nakoľko v čase podania návrhu, ako aj doposiaľ vykonáva osobnú starostlivosť o maloleté deti a rovnako prispieva aj na výživu už plnoletých dcér. K otcom predloženým dôkazom uvádza, že z poštových poukázok nie je zrejmé, kto naozaj zaplatil predmetné úhrady, ani čoho sa tieto úhrady týkajú. Pokiaľ ide o úradný záznam, z neho vyplýva, že plnoleté dcéry uviedli, že matka sa riadne stará o rodinu a svoje povinnosti s tým spojené. Poukázala na to, že hoci dcéry M. a S. sú už plnoleté, na úrad práce sa dostavili za prítomnosti otca, pričom k výpovedi mohli byť zmanipulované. Nejedná sa tiež o samostatné výpovede plnoletých dcér, ale o akýsi prepis ich spoločných názorov, z ktorých nie je zrejmé, ktorá dcéra si naozaj čo myslí. Okrem toho sa dcéry nevyjadrili k fyzickému násiliu zo strany otca voči nej, teda ho ani nevyvrátili, ale ani nepotvrdili. Pokiaľ ide o úhradu exekúcie, táto bola vedená síce na jej meno, avšak nie je absolútne zrejmé, kto dlh spôsobil a naozaj volal z predmetného telefónu. Zároveň poukázala na to, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria tak aktíva, ako aj pasíva. Z ďalších dôkazov vyplýva, že pravdepodobne otec detí zaplatil predmetné úhrady, avšak tieto sa týkajú obdobia až po vydání, resp. doručení predbežného opatrenia otcovi detí. Vzhľadom na uvedené trvá na tom, že ona uhrádzala všetky náklady na domácnosť a otec len účelovo uhradil predmetné záväzky. Okrem toho poukazuje na to, že z odvolania otca nie je zrejmé, či sa odvoláva len do výroku o určení výživného alebo v celom rozsahu. V doplnení odvolania totiž žiada odlišné rozhodnutie ako v podanom odvolaní, kde neuvádza žiadne dôvody, prečo by mali byť maloleté deti zverené do jeho osobnej starostlivosti. Domnieva sa, že otec detí nedopĺňa len podané odvolanie, ale dopĺňa aj dôvody podaného odvolania, čo je neprípustné.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu otca nevyjadril.

Odvolací súd požiadal príslušný Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Michalovciach o prešetrenie rodinných pomerov maloletých detí a zo správy z 11.3.2013 doručenej odvolaciemu súdu 12.3.2015 vyplýva, že úrad spolupracoval s otcom maloletých detí z dôvodu konfliktov v rodine. Matka detí žiadnou formou nespocoľpracovala s ich oddelením, ani neprejavila záujem o poskytnutie sociálneho poradenstva. Z výpovede otca vyplýva, že s matkou detí po rozvode manželstva opätovne uzatvorili manželský zväzok. Spolužitie bolo spočiatku harmonické, konflikt v rodine nastal po odchode matky do Rakúska, kde vykonávala prácu opatrovateľky. Pre nezhody v rodine matka prerušila prácu opatrovateľky v Rakúsku. Situácia v rodine sa aj napriek tomu nezlepšila. Matka s mal. W. a O. opustila spoločnú domácnosť a presťahovala sa do domácnosti svojej dcéry. Následne sa vrátila do spoločnej domácnosti aj s maloletými deťmi. Otec sa dostavil na ich oddelenie 28.1.2015 a uviedol, že v spoločnej domácnosti nebyvajú od 24.12.2014 a matka detí opätovne začala vykonávať prácu opatrovateľky v Rakúsku a to v dvojtýždňových intervaloch od 24.1.2015. Starostlivosť maloletým deťom počas matkinej neprítomnosti zabezpečuje sesternica z matkinej strany pani M. L. E., ktorá pochádza z Maďarskej republiky. Otec detí uviedol, že toho času nemá stabilné bývanie a dočasne sa zdržiava v domácnosti svojho brata v N.. Na základe dožiadania Okresného súdu Michalovce vykonali šetrenie v rodine maloletých detí 19.2.2015, následne 23.2.2015. Pri vykonanom šetrení zanechali predvolanie, aby sa matka 24.2.2015 dostavila na ich oddelenie za účelom získania potrebných informácií o rodine. Nakoľko sa im rodinu nepodarilo v čase šetrenia zastihnúť a na predvolanie sa matka detí nedostavila, nebolo možné vykonať prešetrenie pomerov v rodine. Na základe dožiadania Krajského súdu v Košiciach opakovane vykonali šetrenie v rodine 9.3.2015. Opäť nebol v domácnosti nikto prítomný, preto zanechali predvolanie, aby sa matka kontaktovala s ich oddelením a dostavila sa z dôvodu vykonania pohovoru. Matka oddelenie telefonicky nekontaktovala, ani sa osobne za účelom vykonania pohovoru nedostavila. Z toho dôvodu nebolo možné vykonať prešetrenie rodinných pomerov v rodine.

Podľa § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolací súd v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení posúdil podanie otca označené ako doplnenie odvolania ako úkon, ktorým predkladá súdu dôkazy o svojich tvrdeniach obsiahnutých v jeho včas podanom odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa a čiastočne ako vyjadrenie k návrhu vo veci samej, keďže sa domáha vykonania riadneho dokazovania vo vzťahu k zabezpečeniu starostlivosti o maloleté deti, príjmov matky a preukázania jej príspevkov na výživu detí, ktoré s ním žijú v spoločnej domácnosti. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že výrok uznesenia súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu matky v časti zverenia maloletých detí do jej osobnej starostlivosti nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom preskúmania v odvolacom konaní (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Podľa ust. § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa ust. § 76 ods. 1 písm.a/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere.

Podľa ust. § 102 ods. 1 vety prvej O.s.p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Predbežné opatrenie predstavuje jeden zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Pri nariaďovaní predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení a to z dôvodu, že nariadenie predbežného opatrenia má dočasný (predbežný) charakter. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej) a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o predbežnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 120 a nasl. O.s.p.). Pre nariadenie predbežného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia sa posudzuje len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených, prípadne dodatočne predložených listín. Takýto postup súdu predpokladá platnú právnu úpravu (§ 115 ods. 1 O.s.p. a contrario, § 75 ods. 7 O.s.p.) sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu predbežného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej okamžitý zásah súdu. Ak by v konaní o nariadenie predbežného opatrenia bolo potrebné trvať na požiadavke riadneho vykonania a hodnotenia dôkazov, mohol by byť účel tohto procesného inštitútu zmarený, pretože základnými znakmi predbežných opatrení sú ich dočasnosť a provizórnosť. Najmä atribút provizórnosti je potrebné mimoriadne vyzdvihnúť, lebo už zo samotného označenia „predbežné opatrenie“ vyplýva, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi účastníkmi a že nariadením predbežného opatrenia nezískava jeden z účastníkov silnejšie postavenie, nezískava práva, o ktorých sa má rozhodnúť až v budúcnosti, ale sa ním len dočasne a hlavne predbežne upravuje určitý okruh vzťahov.

Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa ust. § 212 ods. 2 písm.a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k odlišnému právnomu názoru ako súd prvého stupňa. Z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ani zo skutočností zistených súdom prvého stupňa a odvolacím súdom nevyplýva potreba nariadovať predbežné opatrenie a otca maloletých detí zaviazať prispievať na výživu maloletých detí, pretože matka neosvedčila naliehavosť potreby predbežnej úpravy vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu. Odvolací súd zdôrazňuje, že nariadeným predbežným opatrením podľa ust. § 76 ods. 1 písm.a/ O.s.p. možno povinnej osobe uložiť povinnosť platiť výživné len v nevyhnutnej miere tak, aby to postačovalo aspoň na uhrádzanie nevyhnutných životných nákladov oprávneného. Z obsahu spisu a predovšetkým z tvrdení matky vyplýva, že jej mesačný príjem predstavuje cca 670 € mesačne. Matka navyše nepreukázala, že zabezpečuje starostlivosť o všetky maloleté deti, tak ako tvrdí v návrhu a to mal. X., čo vyplýva aj zo správy kolízneho opatrovníka, nepreukázala, akým spôsobom sa podieľa na zabezpečovaní výživy ostatných nezaopatrených, i keď plnoletých detí a to M. a S. a nepreukázala ani konkrétnu výšku nákladov na zabezpečenie výživy maloletých detí v nevyhnutnom rozsahu, ktoré nie je schopná zo svojho príjmu uhrádzať. V dôsledku uvedeného odvolací súd konštatuje, že matka neosvedčila naliehavosť ingerencie súdu do pomerov účastníkov konania a aj keď rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti, nebolo preukázané, že by uspokojovanie nevyhnutných potrieb maloletých detí bolo bezprostredne ohrozené. Predbežným opatrením totiž nemožno prejudikovať výrok konečného rozhodnutia vo veci samej a to aj za situácie, že v tomto štádiu konania nie je zrejmé, ktorý z rodičov a v akom rozsahu zabezpečuje starostlivosť o to ktoré maloleté dieťa, pričom pri rozhodnutí o úprave výkonu rodičovských práv a povinností je potrebné brať zreteľ aj na primeraný podiel rodičov na starostlivosti o ďalšie nezaopatrené, i keď plnoleté deti, ktorá skutočnosť je významná aj pre posúdenie možností, schopností a majetkových pomerov rodičov vo vzťahu k určeniu výživného pre to ktoré dieťa v závislosti na odôvodnených, v prípade predbežného opatrenia nevyhnutných potrebách každého dieťaťa. Skúmanie uvedených skutočností si vyžaduje rozsiahle dokazovanie, ktoré prekračuje rámec konania o predbežnom opatrení a je nepochybné, že konajúci súd sa bude uvedeným zaoberať v konaní vo veci samej. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 220 O.s.p. tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia aj v tejto časti zamietol, nakoľko nebolo osvedčené, že by výživa maloletých detí a zabezpečovanie ich základných osobných potrieb boli bezprostredne ohrozené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.